

équivalences

Cuprins

Pagina 1 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

ADINA DABIJA

poezia-păpușă

TEXT

archives

équivalences

2002

équivalences

Cuprins

Pagina 2 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leşire

ORIGINAL EDITION:

- © 1997 ADINA DABIJA (Sherbrooke QC, Canada)
- © 1997 CARTEA ROMÂNEASCĂ (Bucharest, Romania)

PRESENT EDITION (*équivalences* – *respiro*):

- © 1997–2002 ADINA DABIJA (Sherbrooke QC, Canada) [TEXT]
- © 1997–2002 DAN STANCIU (Bucharest, Romania) [COVER]
- © 2001 ADINA DABIJA (Sherbrooke QC, Canada) [LOGO *respiro*]
- © 2002 ADRIAN REZUŞ (Nijmegen, The Netherlands) [EDITION]
- © 2002 ÉQUIVALENCES [PDF \LaTeX – PDF/SCREEN]

**This electronic edition is a *non-profit* publication
produced by PDF \TeX 14.H [© 2001 HÀN THÉ THÀNH] &
created by \LaTeX 2 ϵ with HYPERREF & PDF/SCREEN**

\LaTeX 2 ϵ © 1993–2001 THE \LaTeX 3 PROJECT TEAM *et al.*
HYPERREF © 1995–2001 SEBASTIAN RAHTZ
PDF/SCREEN © 2001 ADRIAN REZUŞ [based on PDFSCREEN]
PDFSCREEN © 1999–2001 C. V. RADHAKRISHNAN

TYPESET BY ROMANIAN \TeX © 1994–2001 ADRIAN REZUŞ
PRINTED IN THE NETHERLANDS – OCTOBER 25, 2002

équivalences

Cuprins

Pagina 3 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

équivalences

Adina Dabija

Poezia-păpușă 2002

équivalences

Cuprins

Pagina 4 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

équivalences

Cuprins

Pagina 5 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

équivalences

Cuprins

Pagina 6 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

équivalences

Cuprins

Pagina 7 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Un gândac în poezie!

Acest domn stă la o masă și scrie.
 Eu vin tiptil pe la spate
 și privesc peste umărul lui.
 Vă fac semne, mă strâmb, voi râdeți.
 Domnul se încruntă, roșește, începe să vă citească poezia
 și nu observă
 cum îi pun un gândac în barbă.
 Domnul suferă în poezia lui,
 Cade și se ridică,
 moare și învie,
 fred și barni.
 În acest timp gândacul meu urcă.
 Domnul e un bulgare de foc,
 să-i facem injectii,
 să-l scărpinăm puțin pe picior.
 Publicul privește cutremurat aventura gândacului
 ajuns pe gură.
 Deodată domnul își înfinge cuțitul în inimă,
 îl scoate și vă arată sângele.
 Voi râdeți: gândacul a pătruns în poezie,

équivalences

Cuprins

Pagina 8 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

drăguțul de el,
se mișcă printre cuvinte și lasă o dâră verde.
Domnul strigă: poezia mea! . .
dar n-o mai vrea,
n-o mai vrea după gândac.
Eu înaitez din penumbră și culeg aplauzele.

équivalences

Cuprins

Pagina 10 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

să-și bea votca, scobindu-se meditativ în nas,
și, la urmă de tot, beată moartă,
să urle la chelner chelner dă-mă afară.

équivalences

Cuprins

Pagina 11 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Criticilor mei

Io-te asta, de-aia scrie versuri,
pentru că n-are picioare frumoase,
zic criticii când mă văd în mini.

Io-te asta, de-aia scrie versuri,
pentru că a părăsit-o,
zic criticii când mă văd singură.

Io-te ăștia, ce tupeu, mă îngână.

équivalences

Cuprins

Pagina 12 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Englezește

Nea Tănase e o cunoștință de-a tatei.

Când mă vede îmi dă sfaturi cu privire la băieți.

Eu port la gât ultima etichetă ruptă de pe un băiat,
unul S.,

etichetă pe care scrie « *Keep dry & cool!* »

Nea Tănase vorbește cu dispreț despre fetele
care rup etichete chipdraienkul.

Eu mă înroșesc.

Apoi Nea Tănase mă laudă, zice că așa
și-ar dori el o noră.

Cred că nu înțelege englezește.

équivalences

Cuprins

Pagina 13 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Ani și corb

Ea avea șaptesprezece ani femeiești,
El avea șaptesprezece ani băiețești
și stăteau sub salcie.

La picioarele lor,
moartea își cerea iertare că există
și lumina lunii cădea în genunchi.

Fericirea
li se prelingea printre degete
și pe la colțurile gurii.

Apoi
Ea avu treizeci și șapte de ani femeiești,
El avu șaptesprezece ani bărbățești
și se așezară pe bancă.
Un corb îi privea din salcie, sub lună.

équivalences

Cuprins

Pagina 14 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Dicționarul

1,75 / 60 kg / 21 ani

mama tata mă distribuie pe litere pe volume

îmi prezintă cititori gata să mă tipărească blegii

eu caut scriitori de geniu le ofer cerneală

vecinii rudele mă suie hopa acolo la ei în bibliotecă

cuvintele străine nu se mai adinizează așa de repede

ce vremuri

unde sunt neologismele de altădată

uneori îmi rup paginile

îmi vine să plâng să râd să pup câinii că-s moi

și alte chestii care nu erau prevăzute în dicționar

după cum observați din mine crește o masă poftă bună

ai mei se sperie mă leagă de-un par să cresc dreaptă

camera mea are trei metri de aer cubic

masa asta nu mai încap aici rămân în stradă

din când în când nu mă calcă mașinile, nu mă ceartă

sticleții

și râd de cei care mă apără cu semne de circulație

masa asta e de așezat la mine, de sprijinit cu coatele

pe mine

équivalences

Cuprins

Pagina 15 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

de lins vasele mele
 am și critici
 ei mă întind pe frânghii e soare mi se văd petele
 vecinii rudele se holbează la mine ce vă holbați așa
 ei au biblioteci se uită cum dicționarul de adina de
 cumplește

își fac cruce spun uite ne facem cruce
 au adus o oglindă mare în care eu n-am barbă
 deci n-o să fiu poetă
 ei refuză să intre masa în dicționar
 și tot refuzând așa se face opt și se duc la actualități
 dar să lăsăm asta spuneam de critici
 nu mai pot de bucurie că am critici
 îi nasc îi număr îi popesc mă joc cu urechile lor
 ei mă sfătuiesc să mă dezbrac de hainele astea frumoase
 simetrice

să mi se vadă solzii verzi de pe spate
 ca să plouă mi-au crescut solzii ăștia
 ca că plouă mă duc la o babă cu neg pe nas
 ea mă învață dansul paparudei
 ca să plouă mă cert cu prietenul meu cristi
 după un timp începe să plouă lumea fuge la adăpost
 mă acopăr cu o prelată mă deschid la litera carte de poezii
 egal
 iată voi aplaudați cum fac acrobații pe motoplâns
 fraieri mai sunteți

équivalences

Cuprins

Pagina 16 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

v-am chemat doar pentru că e trist
să plângi fără public.

équivalences

Cuprins

Pagina 17 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Ritualul ruperii mâinilor

Sunt perioade ale anului când îmi cresc mâini pe corp.
 La școală nu ne lasă cu mâini în plus.
 Le rup, le dăruiesc ologilor,
 ei pun piedică trecătorilor cu ele,
 fură cartofi cu ele,
 apoi sună la ușă:
 uite cu ce se ocupă fi-ta.

Se poate, mamă, să-ți dai tu mânuțele la străini?
 Mama pregătește grătarul.
 Iată, au venit și musafirii, rudele noastre,
 ei închină în cinstea acestei mese bogate,
 înmoaie friptura în mujdei de usturoi,
 unchiul Mitică dă oasele câinelui Lupa,
 câinele Lupa se linge pe bot.
 Rămân unghiile și cu ele se scobesc între dinți.

Balaurul legal

Mama îl bate pe tata.

Tata a fost obraznic astăzi: a furat prăjituri înainte
de masă.

Tata nu mai poate fi tata. De acum e copilul.

Eu sunt un tată perfect,
adică am soție și copil.

De la o vreme însă mă uit cam mult în oglindă.

Probabil sunt soția.

Am avut dreptate. Mama vorbește gros astăzi. Ea e soțul.

Iată-mă în drum spre litoral
cu soțul meu și copilul.

Copilul nostru e atât de cuminte și suav
de zici că-i soția.

Soția, soțul și copilul fac plajă pe malul mării.

O țigancă vinde clătite.

Deodată toți trei devin soția: de la țigani nu cumpărăm.

Familia e fericită astăzi.

Face baie în mare, își spală trupul și capetele.

În drum spre cearșaf își târâie frumos coada

Să nu-i stropească pe ceilalți.

[équivalences](#)[Cuprins](#)[Pagina 19 din 44](#)[Înapoi](#)[Întregul ecran](#)[Închide](#)[Ieșire](#)

Acadele

În fiecare seară eu și prietenii mei
ieșim cu dumnezeiașii noștri de zgardă la plimbare.
Întâi dumnezeiașii fac pipi,
aleargă să se dezmoțescă,
apoi ne cer bani de îngerăși și de ceruleț.
Noi nu avem bani de astfel de lucruri,
de-aia îi ținem pe pământ, la casa omului,
în cutiuțe, pe marginea patului.
Ca să nu ne mai sâcâie cu rugămințile lor
le cumpărăm acadele.
Ei fumează o țigară pe furiș, o fac poștă.
Noi mai pișcăm o tipă de fund,
ei se fac că nu văd.
Ce-am mai răs de dumnezeiașul lui Gogu odată.
Gogu suferea că-l părăsise o tipă
și dumnezeiașul lui se îngrășase,
toată ziua Gogu-l îndopa cu dulciuri,
îi făcea toate poftele.
La întoarcere dumnezeiașii fac băiță și intră la cutiuță.
La început se zbat, ne mușcă de mâini.

équivalences

Cuprins

Pagina 20 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Noi punem spirt. Ne ustură.
Buuun. Semn de exorcismișor.
Noaptea participăm la verde.
Io-te nebunii ăștia! –
– țipă dumnezeiașii noștri din cutiuțe
și, somnoroși, se întorc pe partea cealaltă.

équivalences

Cuprins

Pagina 21 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Ei își vor pune pantaloni de stofă

Mi-am băgat mâna în miere
 și acum vin muște la unghiile mele.
 Ca să nu se vadă, mă dau cu oă pe muște.
 Băieții care îmi săruta mâna
 nu obeservă nimic, se uită la un merțedes și fluieră.
 De fapt, ei nu obervă nici că am mâini,
 darămite cu ce sunt îmbrăcată.
 Ei fumează țigări scumpe, Marlboro,
 și speră ca eu să observ asta.
 Mamele lor i-au bătut când erau mici
 pentru că erau obraznici, nu învățau
 și puneau mâna la cuc.
 Dar toate astea au trecut
 și iată că acum fumează Marlboro.
 Eu sunt cea care și-a băgat mâna în miere
 și-n jurul meu se aude un zgomot ciudat
 de la muștele care roiesc pe sub oja mea.
 Dar nimeni nu știe asta.
 toată lumea știe atât:
 Că, într-o binecuvântată zi, se va lepăda de blugi

équivalences

Cuprins

Pagina 22 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

și-și va pune pantaloni de stofă eleganți,
cu dungă.

[équivalences](#)[Cuprins](#)[Pagina 23 din 44](#)[Înapoi](#)[Întregul ecran](#)[Închide](#)[Ieșire](#)

Sunt vicleană. Mă construiesc

Orașul trecea prin fața casei mele.

Eu stăteam în prag, cu furculița în mână.

Ți-am luat sclipiciul, ți l-am pus la cuier

și te-am prezentat pereților mei

între care ești finit.

Tu mi-ai numărat ochii, mâinile, picioarele.

Eu repede m-am notat pe un carnețel

și acum mă construiesc.

équivalences

Cuprins

Pagina 24 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Șobolancă ce sunt

Vai ce împărat ești,
să-mi dai tu voie să-ți rod coroana,
șobolancă ce sunt,
ți-am dat telefon să-ți spun
că nu-i nimic,
că hai la mine să bem o cafea,
aici s-a aerisit, ți-am cărat cadavrul deoparte
și vom merge mai pe urmă să-l îmbălsămăm.

[équivalences](#)[Cuprins](#)[Pagina 25 din 44](#)[Înapoi](#)[Întregul ecran](#)[Închide](#)[leșire](#)

Nopti cu peruca albastră

Uneori, noaptea,
la fereastra mea dreptunghiulară,
cresc copaci dansânzi,
smălțuiți cu lună.
Pregătită de culcare, mă vâr sub plapumă,
mă acopăr până sub bărbie
Și închid sârguincios ochii.
Imediat, însă, se cuibărește lângă mine, sugându-mi căldura,
șarpele de fier al orașului.
Atunci nu mai suport, mă ridic
și-mi pun perucă albastră
(pe care n-o port de obicei la școală)
Pe firul bătrân și înțelept al fumului de țigară
pornesc în lungi peregrinări cu marchizul de Sade.
Floarea roșie se deschide și ne cuprinde pe amândoi
și cutreierăm până-n zori.
Dimineața șterg lacrimile păpușilor
și-l mângâi pe ursul Yogi,
așezându-i frumos pe marginea patului
și promițând că n-o să mai fac.

[équivalences](#)[Cuprins](#)[Pagina 26 din 44](#)[Înapoi](#)[Întregul ecran](#)[Închide](#)[Ieșire](#)

Poveste despre bărbați și blănuri

Înșirați pe ață stăteau bărbații ei în bucătărie.

Îmi povestea despre ei întinzând pânze albe.

Fuseseră toți frumoși și neînduplecați,
veneau de la vânătoare răniți aducându-i
blănuri scumpe.

Între timp îmi pusese mâncare în farfurie.

Se făcuse cald, eu aveam ani și o floare ciudată
se deschidea în fereastră.

Am ciocnit un pahar de vin roșu
apoi ea a desprins un bărbat de pe ață
și l-a mărunțit în farfurie.

Mie mi se făcuse foarte foame sau foarte dor
și aș fi vrut să mănânc din farfuria ei.

Femeia de vânt

Îmi mor rude, cunoscuți.
 Asta nu mă împiedică să-mi cumpăr ruj și rochii.
 Mă gândesc că dacă mi-ar muri trupul
 aş tocmi un vânt
 să-mi îmbrace rochiile
 și să-mi imite mersul, formele, faptele.
 M-aș da cu ruj pe buzele de vânt
 și aş chema bărbați în camera mea.
 Desigur, ei m-ar dezbrăca și ar fugi.
 Trec pe sub ferestrele spitalelor
 unde oamenii își roagă trupurile să-i ierte și să se întoarcă.
 Aș pătrunde în odăi umede
 unde dorm amanții îmbrățișați
 și aş intra în pielea femeilor.
 Mi-e frică de moarte.
 De aceea, construiesc cu toate faptele pe care mi le dă
 trupul
 un vânt despre mine
 care se va ridica și va umbla.

équivalences

Cuprins

Pagina 28 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Frumusar

Oamenii roții

Noi am întemeiat cu toții o roată
și alergăm după ea.

Alergăm și ne privim în oglindă.
tare mai suntem frumoși și moderni
așa goi în urma roții.

Sânii femeilor noastre sunt unși cu alifii
fosforescente

și li se zdruncină de fugă,
dar lor nici că le pasă,
fumează și vorbesc despre artă.

Culoarea sânegului nostru ce-a curs în drum
prețuiește mai mult ca durerea din tălpi,
căci ia priviți ce nuanțe dă acest roșu
la lumina făcliilor ce le purtăm

ca să ne lumineze vouă trupurile.

Din goană nu se opresc nici femeile care nasc
și copiii lor vin pe lume tot alergând.

mamelor, barbații le dăruiesc maimuțe și diamante

équivalences

Cuprins

Pagina 29 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

și de dragul lor își scutură părul
lung până la călcâiele lui Ahile.
Astfel întemeiem un nou curent artistic.
Suntem frumoși și n-o să murim niciodată.
Nimeni n-a atins încă roata,
dar timp este până la ziuă,
căci noaptea asta nu se va sfârși niciodată.

Cântec de leagăn

Astfel am călcat, în goana mea.
pe o fiară care dormea.
Ea a deschis gura și m-a înghițit
Stau în burta neagră și bat în ea cu pumnii.
Pe o ferestruică îi văd pe oamenii roșii
gonind fericiți.
Mi-e ciudă pe ei.
Deodată întorc capul și într-un colț al burții
mă zăresc chiar pe mine.
Mi-e frică.
Cum se poate ca făptura
cu tălpile însângerate și sânii fosforescenți
să fiu chiar eu?
Milă-mi e de acest animal nebun și speriat.
Îmi iau inima-n dinți și mă apropiu de el,
îi bandajez rănile, îl iau în brațe

équivalences

Cuprins

Pagina 30 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

și-i cânt până adoarme.

Eu

Acum știu că fiara care m-a răpit roții
e un pământ cald și bun
din care voi răsări.

Acum știu că fiara aleargă mai repede decât roata.
Am fost închisă aici ca să văd lucru orbitor mie: pe mine.

Mă țin de mână și-mi zâmbesc
și mângâi pereții aceștia ai fiarei
ce mă va naște din nou.

iar ea-mi trimite niște precupeți
să cotrobăi în coșurile lor după mâncare.
să râd de nasurile lor mari
și mirosind căruțele lor să adorm.

Frumusar

Fiara a murit și s-a uscat în jurul meu.

Am rămas eu – miezul ei.

Sunt umedă și miros a nou-născut.

Vântul care bate îmi duce mirosul în lume

Tot felul de animale mă adulmecă și mă ling

se urcă pe mine, își fac culcuș

în scobiturile trupului meu

équivalences

Cuprins

Pagina 31 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

Ieșire

și astfel devin frumusețe –
– un pământ vertical până la stele.

[équivalences](#)[Cuprins](#)[Pagina 32 din 44](#)[Înapoi](#)[Întregul ecran](#)[Închide](#)[Ieșire](#)

Somnul războinicului

Veneam lângă patul lui și-l priveam.

Avea frumusețea bărbatului care a uitat de războaie.

Întindeam mâna și-l mângâiam pe frunte,

visele lui mi se lipeau pe palmă,

iar ziua îmi sărutam palma.

El se trezea prea obosit ca să întrebe

cine-i femeia care tocmai îi face copii

și adormea la loc, cu zâmbet.

Copiii îl priveau cu mirare

de pe marginea somnului său de războinic,

îi pipăiau rănilor și-i cântau.

Eu stau sub o piatră pe-un câmp

și ascult cântecul lor.

[équivalences](#)[Cuprins](#)[Pagina 33 din 44](#)[Înapoi](#)[Întregul ecran](#)[Închide](#)[leșire](#)

Jazz

Îi spălam de drumuri tâlpile
și i le ungeam cu alifii de plante
crescute din mine.

Eram atât de fericită încât diavolul
se plictisise să mă pândească din unghere,
venea lângă mine și era obosit, dorea un ceai,
lipsea buzele de pântecul meu și-i cânta copilului.

Era atât de trist diavolul ăsta,
că-mi era milă de el,
puneam jazz și-l lăsam să mă moară puțin, numai puțin.

Lacrimi mi se scurgeau pe obraji
în timp ce el îmi făcea lucruri rele,
apoi mă învia și-mi dădea coarnele să mă joc.

A plâns iubitul meu în ziua când
m-a găsit moartă fi jurul copilului nostru.
Azi plante bune cresc din mine pe mormânt
și i se încolăcesc iubitului de picioare.

[équivalences](#)[Cuprins](#)[Pagina 34 din 44](#)[Înapoi](#)[Întregul ecran](#)[Închide](#)[Ieșire](#)

Dansul de moarte

El crede că-i sânge de zimbru.
Nu știe că eu strâng în palmă tăișul pumnalului.
El duce cupa la buzele-i arse
și toarnă sângele meu într-al lui,
lăsându-mă atât de frumoasă și albă
încât deschid o expoziție cu mine
și cu roșeața obrazilor lui,
alături de penele corbilor ce pofticioși
roiesc deasupra-mi
deși încă sunt caldă.
Când apune soarele în spatele lui
La stânga e viața și la dreapta e moartea.
În brațele lui stau
Și numărăm capetele înțelepților și vrăjitorilor
înșirate pe covor.
Săbiile împărăției noastre s-au tocit retezându-le
căci nici unul n-a știut să ne astâmpere febrele
pricinuite de mersul vieții și-al morții.
La marginea vieții e o prăpastie
și dacă arunci o piatră în ea nu se aude lovitura de fund.

équivalences

Cuprins

Pagina 35 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

La marginea acestei prăpăstii
luăm cina la lumina lumânărilor
și avem temperatură împreună cu luna.
El mă privește cum dansez dasul acela
în care picioarele mele sunt atât de lungi
încât ating cu ele fundul prăpastiei.
De mână îl iau
și-i întind o sărbătoare adâncă până la mine.
Părul meu se ridică și găurește cerul
și iubitul meu se uită prin găurile cerului.

Albă de turmele lui

În cinstea lui
 eu eram verde.
 El stătea între două vapoare și fuma.
 Se prefăcea că frumusețea mea urca în oglinda ochilor săi
 și-și trimitea turmele să mă pască din cap până-n picioare.
 Pe vapoare erau femeile care miroseau a alge
 și-n cinstea lui femeile astea
 aprindeau candelabre și cântau de lună.
 Într-o dimineață nu l-am mai găsit
 eram albă de turmele lui și pe sub turmele lui galbenă
 mi-a lăsat scris pe nisip că a plecat să-mi aducă mere
 Dar noaptea l-am aflat în lună
 stătea în capul mesei și chefuia
 femeile cu miros de alge îi turnau vin nou
 și scriau cu trupurile lor numele
 bunului său plac.
 De-atunci, în fiecare noapte,
 mama trage jaluzelele,
 mă ia de mână și-mi spune povești.

[équivalences](#)[Cuprins](#)[Pagina 37 din 44](#)[Înapoi](#)[Întregul ecran](#)[Închide](#)[leșire](#)

Pierderea inorogului

El iubea femeile și încă ceva.
Se îmbrăca în alb și pleca în pădure
lîpea urechea de pămînt și asculta copitele inorogilor
din ce în ce mai aproape erau ei
din ce în ce mai repede bătea inima lui
când apăreau arunca frînghia
numai că
întotdeauna se ivea o femeie,
ce femeie, exclama el
ea îi dădea să țină un vas de sticlă
își ridica rochia și trecea pârâul
gleznelor îi străluceau în întuneric
inorogul fugea cu frînghia agățată de corn
femeia spărgea vasul de copac și fugea rîzînd
cu plapuma peste ochi oftînd adormea el.

[équivalences](#)[Cuprins](#)[Pagina 38 din 44](#)[Înapoi](#)[Întregul ecran](#)[Închide](#)[leșire](#)

Poezia-păpușă

Ochii

Azi dimineată m-am trezit cu un munte în camera mea. M-am dus la școală, i-am anunțat pe prietenii mei. Are zăpadă? Are. Sâmbătă seara mergem cu toții la cabană. E sâmbătă seara și am aprins un foc de tabără. Prietenii sunt încântați de muntele meu, îl notează pe hartă și scriu 5000 m. Deodată mama deschide ușa. Ce mică e mama, abia se vede de aici. Ea strigă ceva de acolo de jos, nu se aude, sau poate doar dă cu aspiratorul, de la un munte se face mizerie nu glumă.

Nasul

Toată lumea vrea să îmbrace rochia de foșnet de val, că sunt poetă. Vecinii promet că vor face de acum liniște și îmi dăruiesc o eprubetă să-mi vărs secreția. Ei mă roagă să le sparg apartamentele și să-i omor, totul din geniu și sărăcie. Se obligă de asemenea să-mi furnizeze gratis marijuana. În timp ce ei îmi spun toate astea, eu fumez marijuana îmbrăcată în rochia de foșnet de val. Din geniu și sărăcie i-am ucis și jefuit de mult,

[équivalences](#)[Cuprins](#)[Pagina 39 din 44](#)[Înapoi](#)[Întregul ecran](#)[Închide](#)[leșire](#)

iar eprubete gradate am. Tușesc și le răspund: vai, dar eu n-aș putea să... Ei se îndepărtează flatați.

Gura

E noapte, aprind o lumânare și cobor scara. Iată cadavrul meu, urât s-a mai făcut. Intru în el și mă odihnesc. Dimineața mă urnesc cu greu din mine, fac niște flotări și urc scara.

Părul (urechile nu se văd de păr)

La 16 ani aveam un prieten urât, pe care-l iubeam mult. Mama zicea că-i urât, mie începuse să mi se pară că toată lumea se uită la el și râde. Până la urmă ne-am despărțit. Am plâns amândoi. Mama a fost fericită și mi-a prezentat imediat un băiat frumos. Pe băiatul urât nu l-am mai văzut. Îl iubesc și acum.

Mâinile

Cineva mi-a spus ca am picioare frumoase, îmi venea să-l omor. Eu am picioare urâte, motiv pentru care port fustă scurtă. Astfel băieții nu mă mai confundă cu o femeie și mă consideră unul de-al lor. De exemplu, îmi împrumută cărți și mă iau cu ei la bordel. Eu îmi aleg gagici mișto, care întotdeauna se îndrăgostesc de mine. Băieții sunt invidioși.

équivalences

Cuprins

Pagina 40 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Corpul

Tuturor le e frică să devin eu om. Când sunt om am sentimente vizibile: umblu pe tavan, mă sui pe muște, joc ping-pong cu blocurile din cartier. Eu sunt un mineral drăguț, toată lumea mă ia în palmă și zice uite, se vede niște aur. Eu plâng că sunt mineral, atunci lumea mă liniștește, mă mângâie pe cap și mă strigă cuțu-cuțu. În astfel de momente sunt fericită că am labe și pot să alerg.

Picioarele

Trece Carolina pe la noi prin oraș. Carolina e o balerină bătrână, favorita bunicului meu. Bunicul mă roagă să vin cu el la intrarea în oraș, s-o salutăm pe Carolina. Aici e plin de bătrânei care vor s-o salute pe Carolina. Carolina are 70 de ani și e grasă. Face o piruetă și se împiedică. Toată lumea aplaudă. Bunicul plânge de fericire.

[équivalences](#)[Cuprins](#)[Pagina 41 din 44](#)[Înapoi](#)[Întregul ecran](#)[Închide](#)[leșire](#)

Primejdia

Veniseră animale să mă miroase.
De frică abia respiram.
Îmi dădeau târcoale și mă atingeau în treacăt cu cozile.
Singură am rămas în urmă-le,
de tristețe mă uit în oglindă și mă miros,
mi-e dor de primejdia din ochii lor,
de blănile care m-ar fi putut atinge,
de colții care m-ar fi putut scoate din mine,
plâng și cred din răputeri
că mi-a fost o frică frumoasă
despre care voi scrie o carte.

Adina Dabija

Profil

Adina Dabija s-a născut pe 15 octombrie 1974 la Aiud. În 1997 a absolvit Facultatea de Științe Economice, Galați. În prezent este studentă la Université de Sherbrooke, Québec, Canada, unde urmează un program de masterat în comunicare-multimedia.

În perioada 1997–2000 lucrează ca ziaristă în București. Publică în *Capital*, *Succes*, *Adevărul*, *Playboy*, *Madame Figaro*, *Invest Romania*, *Q Media*.

Este redactor al revistei **www.revistarespiro.com**.

Debutează cu poezie în revista *Dacia literară*, în 1996.

Debutează editorial în 1997 cu volumul *Poezia-păpușă*, la editura CARTEA ROMÂNEASCĂ, București.

Premiul pentru debut editorial al Asociației Scriitorilor din București în 1998.

équivalences

Cuprins

Pagina 43 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Cuprins

Un gândac în poezie!	7
Ritualul Femeii-Banană	9
Criticilor mei	11
Englezește	12
Ani și corb	13
Dicționarul	14
Ritualul ruperii mâinilor	17
Balaurul legal	18
Acadele	19
Ei își vor pune pantaloni de stofă	21
Sunt vicleană. Mă construiesc	23
Șobolancă ce sunt	24
Noți cu peruca albastră	25
Poveste despre bărbați și blănuri	26
Femeia de vânt	27
Frumusar	28

équivalences

Cuprins

Pagina 44 din 44

Înapoi

Întregul ecran

Închide

leșire

Oamenii roșii	28
Cântec de leagăn	29
Eu	30
Frumusar	30
Somnul războinicului	32
Jazz	33
Dansul de moarte	34
Albă de turmele lui	36
Pierderea inorogului	37
Poezia-păpușă	38
Ochii	38
Nasul	38
Gura	39
Părul (urechile nu se văd de păr)	39
Mâinile	39
Corpul	40
Picioarele	40
Primejdia	41
Adina Dabija – Profil	42